

Пут у Свету земљу – Радован Бећировић

1. Вадио бих из воде мазију
2. Да доћ нећу никад у Азију,
3. Нит' Гробницу посјетити Свету
4. На петоме земље континенту,
5. Ђе је Христос рођен и живио
6. И створење свако задивио;
7. И стварао на земљи чудеса,
8. Из гробнице поша на небеса!
9. И Бог мојој удовољи жељи
10. Мртвом бићу, што мили по земљи,
11. Те сидосмо испод облакова
12. У државу пра-Оца Јакова,
13. У бијела града Тел-Авива
14. Ђе је морска средоземља рива.
15. Ту нас браће четрдесет има
16. Отидосмо пут Јерусалима,
17. Вјерујући у једнога Бога
18. И Његова Сина Распетого.
19. Што живимо у разумној нади
20. Кад Бог душу из тјела извади
21. Да дух људски на небеса иде
22. Што то очи тјелесне не виде,
23. И тако се у светим мислима
24. Пребацисмо до Јерусалима.
25. Тамо ће се зове „Света Земља“
26. Дошли на Гроб Христа Спаситеља,
27. Кад се наћох код ове светиње
28. И ту моје кајање почиње;
29. Из мојижех дана и младости
30. Бог велики дако ми опрости,
31. Моја дјела наивна и дивља
32. Ради душе старца Израилља.
33. Кад доживљех у своме животу
34. Грешном ногом стати на Голготу,
35. Ђе Бог страда рад нашега спаса
36. Ђе је оно неразумна маса
37. Сва викала из једнога гласа,
38. За вријеме Понтија Пилата:
39. „Распните Га мећу два Целата!”
40. Пилат опра руке обадвије
41. Због невине крви што се лије,
42. Кад су Христу угонили клинце,
43. И кад су Му пљували у лице .
44. „Оче, рече, због ове неправде,
45. Опрости им, не знаду шта раде“
46. Онда сазух са ногу опанке
47. Да бос прићем гробу Богомајке,
48. Најславније на свијету жене,
49. Која роди из утробе Њене
50. Спаситеља наше Васељене.
51. И тога је великога Спаса
52. Осудила неразумна маса
53. А ми данас пред ову гробницу
54. Призивамо Њу, Богородицу
55. Да се моли великоме Сину,
56. Да сачува нашу домовину;
57. Ту велику звали Богомајку
58. Која није живјела у браку
59. Но од Духа Светога занесе,
60. И Сунце нам на земљу донесе -
61. Мајка поста - непорочна оста.
62. Вићели смо мјесто жртвеника
63. Ђе је Аврам Исака јединка,
64. На жртвеник хтио да наложи;
65. Свети пророк саговорник Божи,
66. Шће јединка сина да закоље
67. Ради вјере и Божије воље,
68. Али му се кућа не угаси,
69. Но Аврама тврда вјера спаси -
70. Сама звјерка из горе дојави
71. Те је Пророк на жртвеник стави.
72. Храм гледасмо Цара Соломона,
73. Развалине његовога трона,
74. То највише на свијету здање
75. И види се, у жалосно стање.
76. Зар Соломон и Његово знање
77. Није знао да му све не треба,
78. Ако нема одобрење с неба;
79. Зид га Плача у зајсенак бача -
80. И то здање, свијех кућа круну,
81. Полумјесец закопа под Луну.
82. Вићели смо гроб цара Ирода,
83. Великога људскога изрода,
84. Препаде се држави и власти
85. Те толики свијет упропасти,
86. Јер му неко од пророка рече
87. За Витлејем и новорођенче,
88. Да ће прије него друго расти
89. И крај бити Иродовој власти.
90. И он за то од страха и јада
91. Покла ћеце двадест хиљада.
92. Туда око Витлејема града
93. И старога града Назарета -
94. Ђе цар да се боји од ђетета?
95. И сад тамо код царева гроба
96. Колико је царских Катакомба?
97. У подземне пећине и јаме,
98. Те гробнице остале су саме,
99. Земља им је потрошила кости,
100. А сила им припада прошлости.

101. Видио сам гроб цара Давида -
102. Нијесам се томе нада нигда,
103. Да ћу виђет од гробнице врата
104. Великога цара Азијата
105. Што је смака љутог Голијата.
106. Пећину смо Витлејемску глали
107. Ће се зубља вјечита упали,
108. Коју нико нема да истрне
109. Док је људи, док је земље црне.
110. У древноме граду Витјелему
111. Бог велики да је слава Њему -
112. Он то мјесто на земљи избира
113. Син да Му се роди код пастира,
114. Да Му јасле буду колијевка,
115. Да се за то прича довијека.
116. У Ад сиде да Демону суди
117. Да Сатане изгони из људи,
118. Да слијепе и хроне лијечи
119. Све с Његовом божанском ријечи;
120. Мртве диза да говоре с Њиме
121. Све то ради у Божије име.
122. Па сам случај Јаирове шћери
123. Тога нема ни у једној вјери,
124. Што три дана укопата лежа
125. И спаси је смрти и трулежа.
126. Па у малу Витанију село
127. Створи чудо и велико дјело,
128. Кад утјеши Марију и Марту
129. Те Лазару, њиховоме брату,
130. Сашао је у подземну тмушу,
131. Дан четврти, вратио му душу.
132. Води Христос из земље Лазара,
133. А људско му тјело заудара,
134. Прича Лазар, а људи се диве -
135. „Сви ће мртви 'вако да оживе!”
136. Ја пронијех осамдесет љета
137. Кроз древнога града Назарета,
138. Ће је извор Новог Завјета,
139. И поглавље књиге Еванђеља
140. Ће бијаше Јосиф дрвођеља
141. Заручио Блажену Марију
142. У свијету жену најстарију.
143. Би њевојка у другоме стању
144. Те је Јосиф помрзнуо на Њу,
145. И Он грозне сузе пролијева,
146. Али Јосиф заспа и снијева
147. То дијете, Андио му јави,
148. Од Духа је и Бог га оправи,
149. И доћи ће у великој слави
150. Да истину свијету објави.
151. Причаше нам, у овоме граду,
152. За Ирода и Иродијаду,

153. Ће Јовану духовноме лаву
154. На трупину одсјекоше главу.
155. И ова се догодила сјеча
156. Што Ироду не да да се вјенча
157. С удовицом свог брата Филипа -
158. Два погана неваљала типа.
159. Прегледасмо цијелу Јудеју
160. Ће је Христос ширио идеју.
161. Израелску гледали долину
162. Ће се двапут сије на годину,
163. И гледали с планине Тавора
164. Про пустиња до Мртвога мора,
165. И гледали зелена пространства
166. Негдашњега израелског царства.
167. С Јордана смо свете воде пили
168. И с нама су свештеници били,
169. Закршћали воду на Јордану,
170. Молили се Светоме Јовану.
171. Гледали смо Јордан како мили,
172. На језеро Галилејско били,
173. Ће је некад Апостоле наше
174. Искушења могла да уплаше;
175. На великој олуји и бури
176. Да се њима лађа не претури,
177. А Христос се међу Њима вози,
178. Шта су људи - Боже ми помози!
179. Па смо били у Капернауму,
180. Што је туђе обичном разуму.
181. Ту је Христос ка посланик с неба
182. Са три рибе и четири хљеба
183. Нахранио масу око Себе -
184. Боже један, да је хвала Тебе!
185. Па кака је Гана Галилејска
186. Ће се сила догоди небеска,
187. И ту Христос страшно чудо створи
188. Ледну воду у вино претвори.
189. Виђели смо прла и амбисе
190. Ће је чобан нашао записе,
191. У пећини званој Вади Кумран
192. Архив стари нашвен је сачуван,
193. Ту остављен прије нове ере -
194. Пророчанство за хришћанске вјере.
195. На Мртво се наклањасмо море
196. Ће Бог Содом и Гомор изгоре.
197. Због њихова поквареног доба
198. Та су града сагорела оба,
199. Све сагоре у живом пламену,
200. Не остаде камен на камену.
201. Лот праведни само што се спаси,
202. Јордан увре, огањ те угаси.
203. Ту се мртво зајазило море
204. Ништа живјет у њему не море;

205. Лежи испод површине морске
206. Ка Јадранско под стране Которске.
207. Туда лаћа пловити не море
208. И зато се Мртво зове море.
209. То је море прво и потоње
210. За велико људско безакоње.
211. Виђели смо града Назарета
212. Ђе је центар бијела свијета,
213. Ђе је било Христово зачеће
214. Кад Му Мајка у Витлејем пређе.
215. Зби се писмо старије пророка
216. Ту је сина родила ђевојка;
217. Јосиф своју заручницу води
218. Те ту Сина Божијега роди.
219. То је мјесто сам Господ избира -
220. Син да Му се роди код пастира.
221. Гледали смо Пилатову собу;
222. Ђе је онда у његову добу
223. На смрт, права, осудио Христа
224. И на тако безакоње приста,
225. Против своје разуму и вољи
226. Да неправди дивљој удовољи.
227. И најпосле уочи Васкрса,
228. На крај поста, уочи омрса,
229. У Суботу око неко доба
230. Сину огањ из Христовог гроба,
231. Расклопише Анђели небеса,
232. А Бог огањ од облака искреса
233. Да вјерују људи у чудеса.
234. Нек вјерују они који виде -
235. Да ће опет да на земљу сиде!
236. Кроз велика библијска слушања
237. Ја сам знао за Гору Кушања,
238. Ето сам је очима видио -
239. Ђе је Демон са Христом сидио,
240. Низ греде га покуша да бачи
241. Као да је Враг од Бога јачи?
242. Гледао сам и сузе росио
243. Крст страдања куда је носио,
244. И изаша са њим на Голготу -
245. Крај ђе Му је земаљском животу,
246. Ђе Га браћа бише и псоваше
247. И жива Га на Крст приковаше.
248. Он још докле бјеше у животу
249. Бога моли за њину греоту -
250. Душу пушти, к небу очи бачи,
251. Док се сунце ухвати и смрачи.
252. Један дан је у гробницу лега,
253. У неђељу на небо побјега
254. Од духовне браће и отаца -
255. - Књижевника и властодржаца!